

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie ze skargi J. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn. V ACz
692/24,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 15 lipca 2025 r.,

wniosku skarżącej o uchylenie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 24 kwietnia 2025 r. w sprawie I NSP 117/25,

odrzuć wniosek.

UZASADNIENIE

J. S. (dalej: „skarżąca”) pismem z 15 maja 2025 r., które wpłynęło
do Sądu Najwyższego w dniu 20 maja 2025 r., złożyła wniosek o uchylenie
postanowienia Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2025 r. w sprawie o sygn. I NSP
117/25, które dotyczyło skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy
bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku
w sprawie o sygn. V ACz 692/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o uchylenie postanowienia nie zasługiwał na uwzględnienie i podlegał odrzuceniu.

Zgodnie z art. 332 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. oraz art. 358 k.p.c. sąd jest związany wydanym orzeczeniem na posiedzeniu niejawnym od chwili jego podpisania. Odstępstwo od związania sądu wydanym postanowieniem możliwe jest wyłącznie w sytuacji, gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia, który może spowodować działania sądu polegające na uchyleniu albo zmianie zaskarżonego orzeczenia.

Podkreślić należy, że Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05 (OSNP 2006, nr 21-22, poz. 341) stwierdził, że na postanowienie w przedmiocie przewlekłości postępowania zażalenie nie przysługuje i postanowił o nadaniu uchwale mocy zasady prawnej. Nie ma też żadnych podstaw do odejścia od tej linii orzeczniczej, co więcej jest ona konsekwentnie podtrzymywana (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 lipca 2006 r., III CZ 42/06, OSN- ZD 2008/1/2; z 12 października 2007 r., I CNP 55/07).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1723 z późn. zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) przewidują jednoinstancyjny tryb rozpoznania takiej skargi, zatem stronie nie przysługuje środek odwoławczy od orzeczeń i innych rozstrzygnięć wydanych w toku postępowania prowadzonego na podstawie tej ustawy. Wskazuje się, że model postępowania w niej przyjęty spowodował, iż procedura rozpoznawania skargi jest *sui generis* postępowaniem sądowym o charakterze nadzorczym. Ma ono charakter incydentalny (wpadkowy) i prowadzone jest w ramach postępowania co do istoty sprawy, a rozpoznanie skargi odbywa się w ramach postępowania odwoławczego przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o postępowaniu zażaleniowym (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 lipca 2006 r., III CZ 42/06, OSNC 2008/A poz. 6; z dnia 15 grudnia 2005 r., I KZP 44/05).

Mając powyższe na uwadze, określona w powołanej uchwale Sądu Najwyższego niedopuszczalność środka zaskarżenia obejmuje także postanowienia o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania sądowego. W konsekwencji wniosek skarżącej jest niedopuszczalny i podlegał z tego powodu odrzuceniu bez merytorycznego rozpatrzenia jego zarzutów (art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania).

sh

[a.ł.]